

Τι αποκαλύπτουν τα παιχνίδια στην άμμο για τα παιδιά;

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Η άμμος για τα παιδιά είναι έμπνευση, εξάπτει τη φαντασία και τα βοηθάει να εκφράζονται δημιουργικά. Μάθετε τι αποκαλύπτουν τα παιχνίδια στην άμμο για την προσωπικότητα των παιδιών.

«Τα παιδιά μπορούν να εκφραστούν πολύ εύκολα, παίζοντας στην άμμο», λέει η δρ Ζίγκριντ Λέβεν-Ζάιφερτ, ειδικός στην Αναλυτική Ψυχολογία Παιδιών και Εφήβων και στη Θεραπεία με το Παιχνίδι στην Άμμο από το Ινστιτούτο Καρλ-Γκούσταβ Γιουνγκ, στη Στουτγάρδη.

«Ειδικά σε πολύ μικρή ηλικία είναι δύσκολο να ζωγραφίσουν ή να κάνουν συμμετρικούς υπολογισμούς για την αντιγραφή ή την απόδοση μιας εικόνας που βλέπουν, ενώ η άμμος αποτελεί το ιδανικό εργαλείο γι' αυτά».

«Πίσω από κάθε δημιουργία στην άμμο κρύβεται μια πτυχή της προσωπικότητάς του παιδιού, ενώ υποσυνείδητα προβάλλονται σε αυτήν κάποια προβλήματα και εμπειρίες του. Έτσι η άμμος γίνεται αφορμή για να ανακαλύψουμε πολλά για την συμπεριφορά αλλά και τα συναισθήματα των παιδιών μας»

Παιχνίδια με την άμμο και πνευματική εξέλιξη

Ο τρόπος με τον οποίο τα παιδιά ασχολούνται με την άμμο μαρτυρά πολλά για την εξέλιξή τους. Άλλωστε όπως έλεγε και ο Καρλ Γιούνγκ (ο πρώτος που μίλησε για την αμμοθεραπεία): **«Συχνά τα χέρια ξέρουν πώς να δίνουν τη λύση εκεί που το μυαλό αδυνατεί να το κάνει»**

Τα παιδιά από 1 έως 2 ετών δοκιμάζουν πρώτα την ύλη. Τους αρέσει να αφήνουν «το στίγμα τους στον κόσμο», τα αποτυπώματα των χεριών και των ποδιών τους πάνω στην άμμο. Όταν έπειτα από αυτό το στάδιο τα παιδιά αρχίζουν να φτιάχνουν πύργους στην άμμο, έχουν κάνει ένα άλμα στην πνευματική τους εξέλιξη: έχουν μάθει ότι μπορούν να καταφέρουν πράγματα με τα χέρια τους και αυτό τους δίνει αυτοπεποίθηση, κατά τη δρ Λέβεν-Ζάιφερτ.

Στην ηλικία των 3-4 ετών, η άμμος δεν είναι πια αρκετή. Τα παιδιά χρειάζονται όλα τα πιθανά μικροαντικείμενα που θα τα βοηθήσουν να απεικονίσουν τον κόσμο: κοχύλια, βότσαλα, καλαμάκια, κομματάκια γυαλί, ακόμη και τμήματα ή ολόκληρα τα παιχνίδια τους. Αυτή είναι η περίοδος που αρχίζουν να υποδύονται ρόλους.

Τα αγόρια στήνουν σκηνές μαχών, ιδιαίτερα με ιππότες, καουμπόηδες και Ινδιάνους. Αυτά δεν αποτελούν εκφράσεις επιθετικότητας, αλλά φυσιολογική εξέλιξη. Χωρίζουν τον κόσμο σε καλούς και σε κακούς και τους βάζουν να αναμετρηθούν.

Τα κορίτσια από την άλλη μεριά παίζουν συχνά με κούκλες, με φιγούρες ζώων, κάτι το οποίο αποκαλύπτει πράγματα για τον χαρακτήρα τους. Τι αποκαλύπτουν τα παιχνίδια στην άμμο για την προσωπικότητα των παιδιών.

Η μεγαλύτερη μελέτη για το τι ακριβώς φανερώνουν οι δημιουργίες των παιδιών στην άμμο έχει γίνει από τον ιδρυτή της αναλυτικής ψυχολογίας Καρλ-Γκούσταβ Γιούνγκ, ο οποίος έχει χωρίσει τα παιδιά σε τέσσερις κατηγορίες:

1. Τα σχολαστικά

Αυτή η ομάδα παιδιών αναπαριστά τον κόσμο στην άμμο όσο το δυνατόν πιο ρεαλιστικά. Το δρομάκι που φτιάχνουν στην άμμο είναι στη σωστή αναλογία για το παιδικό αυτοκινητάκι, όπως και οι φιγούρες και τα σπιτάκια. Ένα ανθρωπάκι δεν θα το τοποθετήσουν έως τον λαιμό μέσα στην άμμο, αλλά θα το τοποθετήσουν προσεκτικά πάνω σε αυτήν. Ένα τέτοιο παιδί με έντονη τη «λειτουργία της αντίληψης» θα παραπονεθεί εάν για το παιδικό τρενάκι δεν υπάρχουν σιδηροδρομικές γραμμές. Ποτέ δεν θα μπορούσε το τρένο να προχωρά σε επίπεδο

έδαφος ή απευθείας πάνω στην άμμο. Αργότερα τα παιδιά αυτά θα γίνουν οι «ρεαλιστές ενήλικοι», που θα ενδιαφέρονται για τον υλικό κόσμο, θα θυμούνται καλά μάρκες αυτοκινήτων και τεχνικούς όρους και θα είναι καλοί στους υπολογισμούς.

2. Τα δημιουργικά

Αυτά τα παιδιά σχεδιάζουν με πολλή φαντασία, χρησιμοποιούν ταυτόχρονα καλαμάκια, βότσαλα και χρώμα. Όταν δεν υπάρχει αυτοκινητάκι διαθέσιμο, μετατρέπουν αμέσως μια δημιουργία από άμμο σε όχημα. Μία ασύμμετρη σωρός από άμμο μπορεί να αναπαραστήσει ένα παγωτό λεμόνι, μία ψημένη γαλοπούλα ή ένα κέικ σοκολάτας. Οι δρόμοι συχνά δεν έχουν ούτε αρχή ούτε τέλος. Σε περίπτωση που κάποιος ρωτήσει πού οδηγεί ο δρόμος, απαντούν αγανακτισμένα: «Σε ένα κάστρο, δεν το βλέπεις εκεί πέρα;». Πρόκειται για τους μελλοντικούς ενήλικους με διαισθητικότητα που θα την εκφράζουν έντονα. Οι άνθρωποι με «εξωστρεφή διαισθητικότητα» πάντα λειτουργούν με τη φαντασία και τη διαίσθησή τους, σκεπτόμενοι ταυτόχρονα το παρόν και το μέλλον.

3. Τα φιγουροκεντρικά

Αυτά τα παιδιά προτιμούν να παίζουν με φιγούρες. Ο κόσμος τους είναι γεμάτος ζωή. Ένα κάστρο δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς ιππότες, ούτε λόγος να γίνει για θάλασσα χωρίς ψάρια. Έχουν «έντονη συναισθηματική λειτουργία» και μεγαλώνοντας θα προσανατολίζονται έντονα προς τον έξω κόσμο, ιδιαίτερα τους ανθρώπους. Χαίρονται με την ανθρώπινη επαφή, έχουν καλή διαίσθηση για τις διαπροσωπικές σχέσεις, αντιλαμβάνονται τη χημεία που «πλανάται στον αέρα» και μπορούν εύκολα να προσαρμοστούν.

4. Τα σκεπτόμενα

Τα παιδιά αυτά δεν μπορούν εύκολα να αρχίσουν παιχνίδια στην άμμο. Το σκάψιμο τα κάνει γρήγορα να βαριούνται. Τα σκεπτόμενα παιδιά επινοούν πιο εύκολα ένα παιχνίδι ή κατασκευάζουν _ όταν είναι λίγο μεγαλύτερα _ ένα μαρμάρινο διάδρομο για να αφήσουν να κυλήσουν μέσα από αυτόν μικρές μπαλίτσες με συγκεκριμένους κανόνες. Ένα ντόμινο θα τους παρείχε εξαιρετική τέρψη. Τα παιδιά αυτά ως ενήλικοι θα επιζητούν τη νομιμότητα, θα έχουν ανεπτυγμένη αίσθηση της τάξης και θα νιώθουν άνετα με τις φυσικές και ανθρωπιστικές επιστήμες. Είναι πολύ καλοί οργανωτές. Οι εσωστρεφείς όμως χαρακτήρες μπορεί να βρουν εμπόδια στην πρόοδό τους.

Πηγή: govastileto.gr